

Oscar Wilde: Saloma

- prejšnje upodobitve Salome:
  - o Flaubert: Herodiada - povest
  - o Mallarme: Herodiada – pesnitev

- enodejanka z značilnostjo tragedije
- enotnost kraja, časa in dejanja – dogajanje poteka sklenjeno na terasi Herodove palače
- glavne osebe zg izpričane + izmišljene stranske (stražarji, dvorska služinčad) – ustvarjajo iluzijo avtentičnega videza, razgibajo dogajanje
- jezik: privzdignjen, simbolističen (po vzoru Maeterlincka)
- strasti in človeške slabosti vodijo osebe
- veliko ponavljanj, stopnjevanja, primerjanja, rotenja
- atmosfera morečega soparnega večera, v katerem se razvnamajo strasti
- velikokrat se ponovi podoba lune:
  - o dogajanje na terasi poteka ob mesečini
  - o luna vzbuja pozornost mnogih gostov
  - o Herodiadinemu pažu se zdi luna podobna mrtvi ženski, ki si išče mrliča
  - o mlademu Sirijcu, ki je zaljubljen v Salomo, pa ljubki princesi
  - o Salomo se zdi kot hladna devica
  - o Herod jo vidi kot pijano nago žensko
  - o Herodiada ostaja hladna, vse asociacije zavrne: Luna je kakor luna, to je vse.

- v simbolistično govorico vpletel paradokse: Herodiada: V čudeže ne verjamem. Preveč sem jih že videla.
- dekadenco delo, polno dekadencnih nasprotij:
  - o Salomina ljubka zunanost – njena nasilna Nv
  - o asketski Johanaan – Salomina poželjivost
  - o Johanaanov preroški zanos – Herodova zaverovanost v dragocene predmete

Saloma je prepričana, da je Čl dan trenutek, da ga napolni s senzualnim doživetjem; Johanaan ji predstavlja duhovni svet, ki ga doslej ni poznala; J' svet ji je tuj, zato ga zna ljubiti samo na svoj, senzualističen način, zaradi česar jo J zavrže; v njej se prebudi erotični nagon, da mora za vsako ceno dobiti J; prepričana je, da si je mogoče dušo prilastiti z umorom, nasiljem

- Saloma sliši Johanaanov glas, gre k preroku; vseč ji je, toda on je noče niti pogledati; govori, da je njena mati polna pregrehe; Herod prosi Salomo, da mu zapleše, on pa ji bo dal, karkoli si bo zaželela; Saloma zapleše, nato si zaželi Johanaanove glave; Herodiada se strinja z njeno željo, Herod jo skuša prepričati, naj si izbere kaj drugega; Saloma vztraja pri svoji želji, vojaki ji prineso Johanaanovo glavo; Saloma občuduje njegovo lepoto in se naslaja nad močjo, ki jo ima nad njim zdaj, ko je mrtev; poljubi ga na ustnice, Herod pa ukaže vojakom, da jo ubijejo

Janko Kos: Oscar Wilde. V: Slika Doriana Graya. Sto romanov. Ljubljana: CZ. 5-40.

- Wildu sta bila pomembna predvsem estetika in larpurlartizem
- roman naj bi nastal, ko je Wilde obiskoval svojega prijatelja, slikarja Basila Warda v njegovem ateljeju, kjer je slikal portret nekega izjemno lepega mladeniča; Wilde je obžaloval, da se mora tako lep človek postarati, Basil pa je pripomnil, da bi bilo fino, če bi človek ostal nespremenjen, staral bi se samo njegov portret; Basil je postal lik za slikarja Basila Hallwarda v romanu, Wilde pa v Henryju Wottonu
- slika se stara, postaja vse grša, Dorian pa ostaja lep in mlad
- lord Henry: moški srednjih let, ki se predaja brezdelju in lenobi, njegov nauk pa naj bi uresničil DG (zdi se, da bo DG dosegel cilj: živeti večno lep in mlad, ne glede na druge, brez skrbi); DG se začne uveljavljati na račun drugih ljudi, postane sebičen, krut, morilec – umori dekle in slikarja
- individualizem postane samo maska, ki jo DG nosi pred ljudmi, njegova grda notranjost pa odseva na sliki
- glavno vprašanje: kako naj se Čl, ki je prepleten z estetskim senzualizmom, približa višji resničnosti duše